

Ressò

Maig 16

Photostudio

La família, per molts conceptes, continua essent la institució més valorada de la societat

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Les persones grans i la família

“És així com els fidels del Senyor seran beneïts.
Que el Senyor et beneeixi des de Sió!
Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem!
Que puguis veure els fills dels teus fills!”

Així proclama el salm 128, i aquesta benedicció, adreçada als fidels del Senyor, queda desglossada i plasmada a la Bíblia, al llarg de tot l'Antic Testament; essent imatge de la felicitat entranyable que Jesucrist presentarà com la veritable recompensa promesa, per la qual als veritables fidels, Ell mateix els hi prepararà una estada, a la presència del Pare, on ens retrobarem tots els fills (i els fills dels fills) en una abraçada d'amor fraternal sense final. Fa un temps, quan era rector de Vilassar, visitant una persona molt gran i malalta, vaig trobar-me a la porta de la casa amb el fill d'aquesta senyora amb un cotxet passejant al seu primer nét, besnét de la dona gran. L'home s'havia aturat i no deixava de mirar a la criatura. Quan es va adonar de la meua presència em va dir: “Quan miro el meu nét no puc deixar de creure que Déu existeix”... No sé quina és la experiència que suscitava en aquell avi (relativament jove) el fet de contemplar el seu nét, però per a ell, que essent bona persona li costava creure en Déu, semblava una veritable prova de fe. Certament ser pares es viu sovint d'una altra manera. La responsabilitat, la inexperiència, les circumstàncies personals, socials, professionals,... etc. en el moment de ser pares fa que algunes vegades podem arribar a angoixar-nos per si no ho hem fet prou bé, a sentir-nos culpables de no dedicar-nos als fills com ells necessitarien o com nosaltres pensem que hauria de ser. Alguns pares intenten mitigar aquest sentiment “comprant” o fins i tot “venent” l'afecte dels fills, amb totes les conseqüències nefastes que aquest comportament pot reportar a la família. Ara sí, quan esdevenim avis ens pot donar la sensació que tenim l'oportunitat de “redimir-nos”. Ja amb un altre moment de la nostra existència, amb l'experiència que ens ha pogut donar la vida i sense la càrrega de la responsabilitat més directa, els avis podem aportar un servei a la família que, alhora ens pot ajudar a créixer més com a persones. És veritat que les forces no són les mateixes, que a vegades arrosseguem limitacions i que les circumstàncies familiars poden ser molt complexes, però ser avis i, sobretot, tenir l'oportunitat d'actuar com a tals, pot esdevenir una veritable experiència de fe. De fe en tu mateix: has treballat dur, t'has equivocat potser tantes vegades..., creus que ho podies

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada: La família, per molts conceptes, continua essent la institució més valorada de la societat.

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin

haver fet millor, però ara amb el teu nét en el cotxet o en els teus braços només pots dir: "gràcies... per tot!". De fe, també, en tot allò que t'ha ajudat a superar els moments difícils de la vida i a fer encara més càlids els bons moments, que també hi han hagut i que t'has de resistir sempre a oblidar. De fe en un Déu que t'ha acompanyat sempre a la vida i que ara te'l sents més a prop, més íntim encara...

Però el temps passa i nosaltres ens fem encara més grans i els nostres néts creixen i creixen sense parar... Ja no són aquells infants petits que cuidaves quan els fills havien de sortir o havien d'anar a treballar. Ara ja són també més grans... ens recorden als nostres fills... ens recorden fins i tot a nosaltres mateixos... Els volem transmetre el millor de nosaltres i voldríem estalviar-los tot sofriment. En altres temps es valorava per sobre de tot l'experiència dels grans i la seva capacitat d'integració de les noves generacions a la societat. Ara primen altres prioritats, altres modes, situacions que et costen d'entendre o que dius que no entendràs mai. Encara que la teva experiència dels anys et diuen que en el fons, si es mira des de l'amor, es pot entendre allò més incomprendible... i als avis, encara que els vostres néts es facin grans i cada vegada sembla que us comprenen menys, vosaltres sempre esteu disposats a donar-los les mans, i amb els mans, si poguéssiu també la vida...

Mn Ramon Mor

Papa Francisco. Oración por la paz Señor, Dios de paz, escucha nuestra súplica

Hemos intentado muchas veces y durante muchos años resolver nuestros conflictos con nuestras fuerzas, y también con nuestras armas; tantos momentos de hostilidad y de oscuridad; tanta sangre derramada; tantas vidas destrozadas; tantas esperanzas abatidas... Pero nuestros esfuerzos han sido en vano. Ahora, Señor, ayúdanos tú. Danos tú la paz, enséñanos tú la paz, guíanos tú hacia la paz. Abre nuestros ojos y nuestros corazones, y danos la valentía para decir: «¡Nunca más la guerra!»; «con la guerra, todo queda destruido». Infúndenos el valor de llevar a cabo gestos concretos para construir la paz. Señor, Dios de Abraham y los Profetas, Dios amor que nos has creado y nos llamas a vivir como hermanos, danos la fuerza para ser cada día artesanos de la paz; danos la capacidad de mirar con benevolencia a todos los hermanos que encontramos en nuestro camino. Haznos disponibles para escuchar el clamor de nuestros ciudadanos que nos piden transformar nuestras armas en instrumentos de paz, nuestros temores en confianza y nuestras tensiones en perdón. Mantén encendida en nosotros la llama de la esperanza para tomar con paciente perseverancia opciones de diálogo y reconciliación, para que finalmente triunfe la paz. Y que sean desterradas del corazón de todo hombre estas palabras: división, odio, guerra. Señor, desarma la lengua y las manos, renueva los corazones y las mentes, para que la palabra que nos lleva al encuentro sea siempre «hermano», y el estilo de nuestra vida se convierta en shalom, paz, salam. Amén.

Ramon LLull (1232 – 1316)

En complir-se enguany el setè centenari de la mort d'aquesta figura cabdal, tant del cristianisme, com de la literatura catalana, val la pena recordar i donar a conèixer els fets més importants de la seva vida i de la seva obra.

Ramon Llull va néixer a Ciutat de Palma, a Mallorca, l'any 1232, fill de Ramon Amat Llull i d'Isabel d'Erill, una família de la noblesa barcelonina que havia arribat a Mallorca amb la conquesta de Jaume I, i havia obtingut diverses donacions en el repartiment que es va fer de les terres de l'illa entre els qui hi havien col·laborat. Ramon Llull, com el seu pare, va formar part de la cort del conqueridor, i també del rei Jaume II de Mallorca, i es va casar amb Blanca Picany amb qui va tenir dos fills, Domènec i Magdalena, mentre duia una vida alegre i un xic llicenciosa, fins que a l'edat de 30 anys va tenir unes aparicions de Crist Crucificat, i a partir d'aleshores la seva vida va canviar radicalment. Va sentir-se cridat per Déu, va deixar la bona vida,

va fer el vot de dedicar-se en cos i ànima a fer conèixer la veritat de la fe cristiana, i a intentar convertir els infidels, especialment els musulmans.

Poc després, en escoltar un sermó del bisbe de Mallorca sobre Sant Francesc d'Assís, (1182 – 1226) va voler imitar-lo i va vendre les seves propietats i el patrimoni, deixant-ne una bona part a la seva esposa i els seus fills, i després de peregrinar a Rocamadour i Sant Jaume de Galícia, va estudiar a Mallorca i Montpeller, llatí, filosofia, teologia, dret i medicina, i amb l'ajuda d'un esclau àrab va estudiar aquesta llengua per poder dirigir-se directament als musulmans amb la seva llengua.

Va viure també un temps com ermità al Puig de Randa, a l'illa de Mallorca, on va rebre la "il·luminació", que ell sempre va creure que era d'origen diví, que li revelaria el mètode que li havia de permetre argumentar contra els errors dels infidels, amb uns mecanismes exactes que farien

Col·laboracions

possible la conversió. D'aquí en derivaria el nom de "Doctor Il·luminat" amb que seria conegut.

Amb el suport del rei Jaume II, fundà a Miramar un centre, sense precedents, per l'aprenentatge de la llengua àrab, dels missioners que havien de dedicar-se a la conversió dels infidels; i va visitar els reis d'Aragó i de França, per obrir-hi també altres centres, com també va visitar diferents papes, al llarg de la seva vida, per exposar-los-hi el seu projecte, trobant recolzament en alguns i indiferència en algun altre.

Al llarg de la seva llarga vida va escriure unes 260 obres, la majoria en català, de les quals se'n conserven 240, que inclouen matèries tan diverses com la filosofia, (*Ars magna*), la ciència (*Arbre de ciència*, *Tractat d'astronomia*), pedagogia (*Doctrina pueril*, que el 1274 va adreçar al seu fill), l'educació (la novel·la *Blanquerna*, que inclou *El llibre d'Amic e Amat*), altres novel·les (*Félix o Llibre de les meravelles*, que inclou *Llibre de les bèsties*), la mística (*Llibre de contemplació*), o la poesia (*Cant de Ramon*), entre molts altres temes, que ell mateix traduïa a l'àrab i al llatí.

Menció especial mereix *Blanquerna o Llibre d'Evast e Blanquerna*, escrit a Montpeller el 1283, que es considerada la més antiga i per tant la primera novel·la de la literatura catalana, en la qual molt extensament va mostrant el model de vida cristiana per cada un dels estats, joventut, matrimoni, monacal, bisbe, papa i ermità. Cal destacar, que en una època en què no era freqüent l'escriptura en les llengües vulgars, obrí el català al pensament filosòfic i científic i li donà la plenitud filològica i lingüística.

El seu zel per la conversió dels infidels, que tenia com a laic, ja que no va ser ni sacerdot, ni frare, l'acompanyà tota la seva llarga vida, i mogut per aquest ideal, no va parar de fer viatges a París, Roma, l'Imperi Bizantí, Jerusalem, Egipte, el Regne de Granada i el nord d'Àfrica, i allà on anava, no sols predicava, sinó que dialogava amb els dirigents de les altres religions.

Va morir l'any 1316, a l'edat de 84 anys, encara en plena activitat apostòlica, tornant del seu darrer viatge a Tunis, i està enterrat al claustre de l'església de Sant Francesc de Palma.

L'Església el venera com a beat, i està en procés la causa de la seva canonització.

Daniel Pinya Batllell,

Lull: «APOSTROFIE RAYMUNDI» (Barcelona, 1504)

7-1016

Resum 82ª Reunió Interdiocesana, 12 d'abril 2016

Varen estar-hi presents totes les diòcesis, excepte Mallorca. Algun coordinador no hi va poder participar i va estar representat per membres de la coordinadora.

Varen pregar pel consiliari interdiocesà Mn. Miquel Bada, que va morir el dia 1 de març. Es van treballar les propostes que figuraven a l'ordre del dia.

Propera Trobada interdiocesana a Montserrat els dies 10 i 11 de maig del 2016. El dia 10 hi aniran els bisbats de Barcelona, Lleida, Sant Feliu i Terrassa. La resta de bisbats hi aniran el dia 11.

Es van entregar els pòsters i díptics demanats per cada diòcesi. Es van detallar les despeses de la trobada, informació, llibrets, identificadors, dinars, autocars.

Es va confirmar l'ús del trenet per als desplaçaments. Confirmació d'horaris i serveis dels diferents bisbats en las celebracions del matí i de la tarda.

Es va comentar la situació de cada diòcesi, començant per la preocupació de tots nosaltres de la situació de Vic amb la informació que ens havia fet arribar la coordinadora Montserrat Font, de voler

deixar el càrrec per cansament. Tots volem fer-li costat i buscar la millor manera de poder ajudar-la a ella i al moviment en la situació creada. Després cada diòcesi va expressar la situació de cadascuna. Lleida farà l'Assemblea el dia 16 de juny per elegir nou coordinador o renovació de l'actual, Xavier Pelegrí. A la diòcesi de Menorca van fer un curs de Vida Creixent, del que van quedar molt contents. Al bisbat de Girona van celebrar la XXV Trobada diocesana a la localitat de Banyoles amb la participació del Mons. Pardo i casi quatre-cents amics i amigues del Moviment. Al bisbat d'Urgell van celebrar la Trobada diocesana a Puigcerdà amb la participació de Mons. Joan Enric Vives i cent cinquanta integrants del Moviment. Al bisbat de Solsona faran l'Assemblea anual el dia 6 d'octubre. Estan preparant la XXXI Trobada Interdiocesana a Solsona. Preparant unes trobades en dissabte com a formació. Al bisbat de Tarragona celebraran el dia 10 de juny el final de curs. Invitaran a Mons. Jaume Pujol a fer la presentació del temari del nou curs a la propera reunió interdiocesana el 13

Col·laboracions

de setembre. Bisbat de Sant Feliu, la nova coordinadora està en la fase de conèixer els diferents grups de la diòcesi.

Bisbat de Tortosa, el consiliari Joan Manuel Bajo continua amb les seves conferències per la diòcesi.

Totes les diòcesis van celebrar la diada dels nostres patrons Simeó i Anna.

Continuen treballant amb il·lusió i alegria pel Regne de Déu.

Varem seguir amb els comentaris sobre el tema de renovació i rejuveniment, comentant un text de l'any 1998 sobre el tema, la dificultat de trobar nous col·laboradors per a les coordinadores i que acceptin el compromís i la responsabilitat de treballar pel Moviment. També la renovació dels nostres grups amb persones més joves i que tinguin interès amb Jesús i els seus ensenyaments i propostes. És un tema que ens preocupa i ens demana intensificar el treball d'apostolat per aconseguir ampliar el ressò del nostre Moviment com a servei a l'Església i a la societat.

Informació de l'esborrany sobre un text en substitució de "Que cal saber de Vida Creixent" i d'uns temes introductoris que servirien per treballar-los els nous grups. Queda pendent de les correccions que s'hi puguin fer.

Complimentar la informació que ens demana Vida Ascendente sobre els nostres grups.

Preparar el Pleno Nacional amb l'elecció de nou president en substitució de Guillermo Aparicio, que ha exhaurit els vuit anys de president, proposant com a substituït a Álvaro Medina del Campo i María Dolores Núñez, coordinadors de les diòcesis d'Alcalà de Henares i Jaén. Els coordinadors que no puguin anar al Pleno

poden delegar en un altre coordinador de Catalunya i Les Illes, el vot a una de les dues persones que s'hi presenten.

El temari del curs 2016-2017, "Paper dels laics en l'Església i en el món", l'autor l'arquebisbe Tarragona. La comissió d'Estudis ha treballat i d'acord amb Mons. Pujol ha fet el text definitiu. S'ha entregat a totes les coordinadores perquè en tinguin coneixement. Per al curs 2017-2018 l'està treballant Mn. Joan Bajo amb el títol "Primavera en la tardor de la vida".

Estan a la disposició de les diòcesis els llibrets de la col·lecció Paraules "La vida espiritual".

A les 12 vam fer un recés per l'Àngelus i un petit descans.

Mn. Xavier Moretó va presentar un esborrany de la tasca dels consiliaris i que s'enviarà un cop corregit, a totes les diòcesis. A conseqüència de la mort de Mn. Miquel Bada, va ser necessari l'elecció de nou consiliari interdiocesà. Mn. Xavier va demanar que s'hi presentés algun altre consiliari per estar molt ocupat en diferents tasques a la diòcesi. Al no haver-hi cap voluntari, va ser elegit amb el compromís de la resta de consiliaris de donar-li suport quan no estigues disponible.

Tot seguit l'Eucaristia concelebrada pels consiliaris presents i presidida per Mn.

Josep Puig.

Després un dinar de germanor i amistat, no va faltar la fotografia dels qui hi van participar, que ens recordi aquest dia de treball, col·laboració i l'alegria de compartir una mateixa fe amb il·lusió, esperança i estimació.

La propera reunió interdiocesana serà el dia 13 de setembre del 2016; us hi esperem a tots.

XXV^a Trobada Diocesana de Vida Creixent - Girona

El passat dimecres, 6 d'abril, dins del marc d'un dia primaveral, a la bonica ciutat de Banyoles, va tenir lloc la XXVa Trobada Diocesana del moviment cristià "Vida Creixent". És una fita important, tant per la seva considerable permanència, en el temps, com per la quantitat de gent que aplega. Avui dia, quan bona part de la nostra societat s'està deixant portar per un sentiment laïcista, aquest exemple de Fe, que dóna la gent que integra els diferents grups, d'aquest moviment, té una importància considerable. Tot i així, talment com digué, entre altres coses, el President, Sr. Pere Canaleta, en l'entrevista que l'hi varen fer, prèvia a la celebració, cada vegada va costant més l'entrada de gent nova, per anar suplint les baixes que, donada l'edat, ja un xic elevada, de molts dels integrants dels

grups, es van produint. Per això és tan important de donar -ho a conèixer, a través d'aquestes trobades. Això també ajuda a no desanimar-se, sinó ben al contrari, a anar mostrant, a través de l'exemple, el bé que pot fer, a mesura que hom es va fent gran, el compartir uns sentiments d'espiritualitat, a través d'establir relacions d'amistat i de companyonia. Cal deixar clar que no es tracta d'un moviment alienador, que vulgui imposar una manera de pensar i de creure, sinó de l'esperit de compartir inquietuds i vivències, sobre la vida i obra de Jesús, a través dels seus missatges. Ell impartia la seva doctrina, sense cap mena d'imposició, estimava tothom, pensés com pensés, i d'aquí l'atractiu que tanta gent sentia envers la seva persona i les seves paraules, transmeses

Col·laboracions

amb el seu exemple, i les imatges que inspiraven les seves entranyables paràboles.

Però, bé, tornant a la celebració de la trobada, la primera part de la qual tingué lloc a l'església de Santa Maria, començà pels parlaments dels representants del Moviment, de l'Església i i també de l'Alcalde de la ciutat. Per ordre d'intervenció parlaren: El Sr. Rector de la Parròquia, Mn. Ramon Pijoan; el President de Vida Creixent, a la Diòcesi de Girona, Sr. Pere Canaleta; la Sra. Alícia Masgrau, vídua del que fou el primer president del moviment a Girona; el President Interdiocesà, Sr. Sergi Oliva, el Sr. Alcalde, Sr. Miquel Noguer i el Consiliari del moviment a Girona, Mn. Josep Puig.

No cal dir que les paraules dels intervinents, a part d'una efusiva salutació, envers totes i tots els assistents, foren de felicitació per l'aniversari i per tots els que formen part del Moviment, així com d'estímul envers la labor i la fidelitat de tots ells, amb aquell. També hi hagueren paraules de record, per a tots els companys i companyes que, al decurs d'aquests vint-i-cinc anys, ens han anat deixant.

Després arribà la part central de la celebració, l'Eucaristia, concelebrada pel nostre Bisbe, Mons. Francesc Pardo, i un nodrit nombre de capellans, ajudats per uns diaques. El Sr. Bisbe, al contingut de la seva homilia, feu la coincidència de la commemoració, aquests dies, de la Festa de la Divina

Misericòrdia, el sentit de la qual, també té a veure, amb l'ideari de Vida Creixent, com a un dels valors inherents a la gent gran, en aquesta etapa de la seva vida, que els són d'ajut per créixer en la fe, l'esperança i l'estima als germans . Així també, tingué paraules de conhort, per tal que els integrants del Moviment mantinguin, amb fermesa, aquests sentiments d'amistat, de fraternitat, i de veneració envers Jesús, en aquest camí que un dia ens ha de portar a la Glòria del Déu i Pare de tots.

Acabada la celebració litúrgica, vingué la part lúdica i de confraternització, on asseguts tots al voltant de la taula - en aquest cas taules, ja que érem uns tres-cents - al restaurant La Carpa, després de la benedicció, per part del Sr. Bisbe, compartírem l'àpat i la tertúlia corresponent; acabant amb un brindis, de mútua felicitació i per la continuïtat del nostre Moviment.

Això és, a grans trets, el que va donar de sí la joiosa celebració.

Girona, abril de 2016.

Lluís Torner i Callicó

Aturar-se Cicle C **Final del trajecte**

I... quin és el meu trajecte?

Als pocs dies: (al bressol: m'agradaria de tenir un any per caminar).

Als dos anys: m'agradaria de tenir sis anys per anar al cole dels grans.

Als sis anys: m'agradaria de tenir divuit anys per ser major d'edat.

Als divuit anys: m'agradaria de tenir trenta anys per treballar.

Als trenta anys: m'agradaria tenir seixanta-cinc anys per jubilar-me.

Als seixanta-cinc anys: m'agradaria de tenir vuitanta anys... (al cel) la veu de Déu -Quant has estimat?- M'agradaria de tenir uns quants dies per poder tornar a començar!

Sí, l'Ascensió, final de trajecte. Ara cal enllaçar amb el <<bus església>> i començar a escriure els teus projectes amb alegria, sense massa gravetat terrenal. A quin pis vas?

Cal també desmamar-se perquè Jesús, tot sovint, juga <<a fet i amagar>> amb qualsevol que cregui en Ell. Ell va i ve. Quan més el necessites, quan sembla que el toques, quan l'àngel et diu que ha ressuscitat, l'has de buscar, i no saps on.

Vés a l'oficina d'informació. Allà on es reuneix el poble dels batejats, el Poble de Déu, pregunta: -Hem d'esperar que torni el Senyor?- El Senyor està venint sempre.

Per exemple, aviat rebràs el seu consell, la seva força, la seva saviesa; serà la festa de Pentecosta!

Avui, festa de la comunitat cristiana. És la inauguració de viure agermanats per portar a cap la seva presència: al món cal viure junts per estar amb tots.

Mn. Pere.-diaca

Activitats culturals

Llibres

El secret del meu turbant. Nadia Ghulam i Agnès Rotger. Premi Prudenci Bertrana 2010. Columna Edicions S.A. Barcelona, 2010.

Fa uns mesos, en la Sala Tallers del Teatre Nacional, em vaig trobar amb el relat, molt ben dramatitzat i posat en escena, d'una experiència de vida: *Nadia*. Em vaig trobar amb aquesta experiència narrada en primera persona per la mateixa Nadia Ghulam, no per una actriu que parlés en el seu nom sinó per la protagonista dels fets que, amb llenguatge senzill però molt atractiu, comparteix la seva història. I ¡quina història!: Il·luminosa a pesar de les ombres que no oculta.

Nadia és de Kabul. Quan era nena va començar la guerra civil en el seu país i va estar a punt de perdre la vida en el ensorrament de casa seva. La situació va menar en el domini talibà. I en aquest règim en el qual tot li estava prohibit a la dona, ella per alimentar la seva família, assumeix una altra personalitat: passa a convertir-se en Zelmai, un noi eixerit que busca feina, que estudia, que prospera i..., que aconsegueix mantenir aquesta ficció durant deu anys. No vol parlar de la guerra, però en el marc d'aquesta, explica la seva història, fins que va poder viatjar a Europa i rebre les cures mèdiques que necessitaven les seqüeles de les seves cremades. Avui viu i estudia als voltants de Barcelona.

En aquests últims mesos ha vist publicat el llibre de la seva experiència, ha donat xerrades, l'ha promocionat i espera que per Sant Jordi surti un altre.

Agnès Rotger ha arrodonit aquest projecte literari, ha donat estructura de llibre a la seva narració i ha donat forma al cada vegada menys balbotejant català de Nadia.

Carta del Papa Francesc. Ecología integral. Francesc Riu.

És una adaptació pedagògica de l'Encíclica. El llibre pretén exposar de forma didàctica l'encíclica de manera que arribi als joves.

Tothom té joves a prop per oferir-la. Podeu completar la informació amb l'entrevista que se li va fer a l'autor en el Full Dominical de Barcelona, diumenge 17 d'abril de 2016.

DVD

El apóstol. Karma Films.

Fa poc més d'un mes vaig tenir l'oportunitat de veure aquesta pel·lícula. Em va sorprendre el tractament, tan normal i tan atractiu, de la trajectòria d'un jove musulmà que, ajudat en un petit accident de bicicleta per un desconegut, es veu convidat per aquest al bateig catòlic de la seva filla. La sorpresa, la intriga, les preguntes que es fa..., les incomprendiments i retrets del seu germà més intransigent..., els recels..., les trobades i topades.

Excepte una primera escena, curta, de violència, que no forma part de la seva història, però serveix perquè es faci una pregunta que serà fonamental per a ell, l'obra no es desagradable, sinó tot el contrari. És molt bona per a col·loquis.

Agenda 2016

Maig

Dijous 5: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema IX – LES PERSONES GRANS I LA FAMÍLIA.

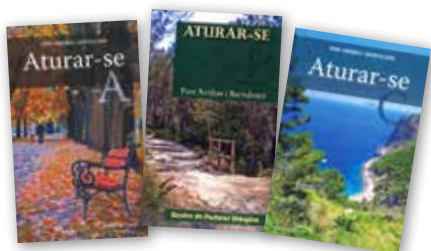
Dimarts 10 i dimecres 11, XXX Trobada interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat. Dia 10 les diòcesis de Barcelona, Lleida, Sant Feliu i Terrassa. Dia 11, la resta de diòcesis de Catalunya i Les Illes.

Al bisbat de Barcelona a partir del 4 d'abril, fins el 6 de maig podrà fer-se el pagament de les reserves per a la trobada, a secretaria de 5 a 7 de la tarda.

Juny

Dijous 9: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema X – ELS NOSTRES PRINCIPIS I RECORDS.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer Valencia 218, 1er,2a, esq.- Barcelona - 08011

Dissabte 18 de juny : Trobada final de curs oberta a tothom. Matí a la parròquia de la Verge de la Pau.

Inici a les 10:30, conferència a les 11 h, per part de Mn. Manel Claret i Nonell sobre "L'alegria de la família". A les 12 h. Eucaristia per compartir i donar gràcies per tot el curs. Després un petit refrigeri de germanor. L'acte tindrà lloc a la parròquia de la Verge de la Pau (Pl. Ferran Casablanca, 4-6, entre Mandrí i Ganduxer. Per poder-hi arribar teniu els autobusos següents: V11, V13, H6, H7 i L6 de FGC.

Setembre

Dijous 15: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema I –LA CONDICIÓN DE LAIC I DE GENT GRAN.

TEMARI DEL CURS 2015-2016, "EL NOSTRE ENTORN I EL NOSTRE CREIXEMENT PERSONAL" DE MN. MANUEL CLARET I NONELL

Aquests llibres, son un recull de "reflexions", dels Evangelis de Sant Mateu, any litúrgic A, de Sant Marc, any litúrgic B, i de Sant Lluc, any litúrgic C. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN